

kasseinspektøren foranlediger derhos, at Sparekassens Bestyrelse tilstiller samtlige Indskydere, hvis Adresse er kendt, anbefalet Brev med Forespørgsel, om de ville samtykke i Nedskrivningen. Den, som ikke inden 14 Dage har afgivet nogen Udtalelse, anses for at samtykke. Saafremt paa denne Maade ikke over en Femtedel af samtlige Indskydere, hvis Indskud udgøre mindst en Femtedel af samtlige Indskud, nægte Samtykke, betragtes Nedskrivningen af Indskudene som vedtaget.

Under Behandlingen i Folketinget foretoges forskellige Ændringer i Regeringens Forslag. De væsentligste vare følgende: 1) I Stedet for det i Udsigt stillede 3 pCt. Laan fra de 5 Banker sattes et 3 pCt. Laan fra Statskassen. Laanet skulde være uopsigeligt fra Statskassens Side i 10 Aar. 2) Bestemmelserne i ovennævnte Forslag B om Afstemninger blandt Indskyderne indsattes i Forslag A. (Hele Udvalget nærede Betænkelighed ved at indføre saadanne Ændringer i den bestaaende Sparekasselov: Forslag B. fremmes ikke). 3) Det indsattes, at det i Sparekasselovens § 12 omhandlede Ansvar ikke ophæves „derved, at Sparekassen ved Statskassens Bidrag undgaar Konkurs“. (Det ansaas for tvivlsomt, om ikke dette Ansvar maatte anses bortfaldet for de paagældende, hvis Lovforslaget blev Lov). 4) Forslagets Bestemmelse om, hvad der skal indbetales kontant af det garanterede Beløb — hvilken Bestemmelse kunde forstaaes saaledes, at det var tilstrækkeligt, at der *ialt* indbetaltes 10 pCt. (200,000 Kr.) — ændredes saaledes, at der forredes en Indbetaling af hver enkelt Garant, idet dog samtidig 10 pCt. nedsattes til 5 pCt. — Et Mindretal i Udvalget (Andreasen, Borghjerg, Poul Christensen, Valdemar Olsen og Zahle) stillede Forslag om, at det af Staten tilskudte Beløb skulde anvendes til Dækning af de ringest stillede Indskyderes Tab, saaledes at Nedskrivningsprocenten skulde vokse efter deres økonomiske Stilling (en Nedskrivning med 5 pCt. for de Sparere, der ikke svare Stats-Indkomstskat, med 10 pCt. for dem, der svare Indkomstskat af under 1,000 Kr. o. s. v.) Forkastet med 44 St. mod 27. Samme Mindretal foreslog, at der indsattes en Bestemmelse om, at den Debitor til Kassen, hvis Laan opsiges uden Skyld fra hans Side, kan, naar han ikke kan faa et tilsvarende Laan gennem „2den Afdeling“, henvende sig til Stats-Laanefonden, som indfrier hans Obligation til Sparekassen og ombytter denne med en ny, til Staten udstedt Obligation. Forkastet med 48 St. mod 23. — Et andet Mindretal (Birck) kunde „ikke indse, at der er vundet noget ved at holde Liv i den bestaaende, insolvente, tidsmæssige og dybt kompromitterede Kasse“ og Mindretallet er ude af Stand til at forstaa, »hvorfor Flertallet ikke vil gaa ad den af Mindre-